ความสัมพันธ์และอิทธิพลของอุดมการณ์ทางการเมือง ความรู้ทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีผลต่อการเลือกตั้งของเยาวชนในประเทศไทย

The Relationship and Influences of Political Knowledge, Political Ideology, Political Trust and Political Participation on Youth Voting in Thailand

วีระศักดิ์ จินารัตน์[1]
Veerasak Jinarat

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลการพยากรณ์ขององค์ประกอบความรู้ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีต่อการเลือกตั้ง โดยผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจากการทบทวนวรรณกรรมแล้ว และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศจำนวน 440 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ผลด้วยสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์และสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลวิจัยพบว่า ความรู้ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วม

[1] รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น
อีเมล์ : umtpoly.journal@umt.ac.th

ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ความรู้ทางการเมืองและความไว้วางใจมีอิทธิพลพยากรณ์ร่วมกันต่อการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลที่ .28 และ .32

คำสำคัญ: ความรู้ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง และการเลือกตั้ง

Abstract

The objective is to study the relationship and the influence of political ideology, political knowledge, political trust and political participation on youth voting. The researcher developed a questionnaire from literature review and collected 440 respondents of eligible voters in Thailand. The data was then analyzed by correlation analysis and multiple regression analysis. The research results found that political ideology, political knowledge, political trust and political participation positively related significantly at .01 level. Political trust and political participation also related significantly to voting. In addition, political knowledge and political trust combined have predictive influences on voting significantly (Sig .05) and their influence coefficients of .28 and .32 respectively.

Keywords: Political Ideology, Political Knowledge, Political Trust, Political participation.

บทนำ

สังคมสมัยใหม่ให้ความสนใจในระดับความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) หรือความเชื่อมั่น (Confidence) ในรัฐบาลซึ่งเป็นตัวชี้วัดธรรมาภิบาลในประชาธิปไตย (Democratic Government) (Wang, 2016) ความไว้วางใจระหว่างประชาชนและผู้แทนราษฎรหรือรัฐบาลจึงเป็นพื้นฐานของประชาธิปไตย เนื่องจากประชาชนไม่มีความไว้วางใจทางการเมืองประชาชนจะเหยียดหยามในระบบการเมืองและมีผลต่อการปกครองสังคมที่ดี (Well-governed Society) (Kumar et al., 2020) ดังนั้นสังคมประชาธิปไตยจึงต้องมีความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการกระทำที่ถูกต้องของรัฐบาล (Newton et al., 2018)

Wang et al. (2016), Ceron (2015) และ Camaj (2014) ได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มของความไว้วางใจในรัฐบาลในหลายประเทศลดลงอย่างต่อเนื่องเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ยุโรปตะวันยุโรปตะวันตก แอฟริกา และในหลายประเทศในเอเชีย โดยมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ความยากจน และการคอรัปชั่นเป็นต้นเหตุหลักของความถดถอยในความไว้วางใจทางการเมือง ทั้งนี้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมามีการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Trait) โดยเน้นที่จิตวิทยาของมนุษย์ (Human Psychology) โดยใช้ปัจจัยส่วนบุคคลตามกาลเวลาและสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อลักษณะบุคลิกภาพ (Cornwell, et al., 2019 และ Neave, et al., 2020) อย่างไรก็ตามใน ระยะเวลาปัจจุบันลักษณะบุคลิกภาพยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยอื่นๆอีกมาก แต่ก็ยังคงเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลที่จะแตกต่างกันในสถานการณ์ที่แตกต่างกันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างของบุคคลก็คือลักษณะ (Trait) นั่นเอง (Blanken, et al., 2019) นอกจากนี้แล้วอุดมการณ์ทางการเมืองยังเป็นอีกตัวแปรสำคัญในการศึกษาผลกระทบต่อในทางการเมือง (พิชญาณี ภู่ตระกูล, 2558) โดยพบว่ามีงานวิจัยจำนวนมากที่นิยมศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจทางการเมือง โดยเฉพาะงานวิจัยในสหรัฐอเมริกาที่ประกอบด้วยพรรคการเมืองใหญ่ 2 ฝ่ายที่เป็นตัวแทนของอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างชัดเจน ได้แก่ อนุรักษ์นิยม และ

เสรีนิยม อุดมการณ์ทางการเมืองมีผลกระทบต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมือง (Nelson, 2012) รวมไปถึงการถกคิดและการต่อสู้ของแนวคิดทางการเมืองลายครั้ง ตลอดจนการปฏิวัติเพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางการเมือง แม้เหตุผลที่แท้จริงจะไม่ชัดเจนและไม่ใช่สิ่งที่พิสูจน์ด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์ได้ง่าย แต่เชื่อว่าการปฏิวัติทุกครั้งในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมานั้น ปรัชญาทางการเมืองได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการหลอมความคิดคนร่วมสร้างจินตนาการแห่งชีวิตให้เป็นหนึ่งเดียวกัน แนวคิดทางการเมืองที่ใช้สร้างนโยบาย กฎหมาย และ รูปแบบการปกครองส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนมากปรากฏการณ์ทางการเมืองที่ปรากฏในประเทศต่าง ๆ ทั้งที่ส่งผลในแง่บวกและแง่ลบต่อระบบสังคมและเศรษฐกิจ ได้ทำให้เกิดโศกนาฏกรรมที่ทำให้คนทั้งโลกฆ่ากันตายเพราะอ้างอุดมการณ์หรืออุดมการณ์ถูกอ้างขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจหรือผลทางเศรษฐกิจ การใช้ข้ออ้างเรื่องอุดมการณ์ก็เพื่อสนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่ง (Sargent, 2009)

ดังนั้น ความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) จึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง (Voter หรือ Trustors) กับรัฐบาลหรือนักการเมือง (Government/Politician or Trust) (Hetherington, 1998) ความไว้วางใจทางการเมืองจึงมุ่งเน้นที่สถาบันทางการเมืองและการประเมินผลการปฏิบัติงานของรัฐบาล (Cathberg & Moreno, 2006)

ในด้านของความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ที่มีลักษณะเป็นหลักพื้นฐานสำคัญที่มีความหมายต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) (Delli & Keeter, 1996และ Delton, 2000) บุคคลที่มีความรู้ทางการเมืองมักจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) ในหลายลักษณะ เช่น การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง และการไปออกสียงเลือกตั้ง (Voting) ทั้งนี้ การที่ประชาชนจะเข้าร่วมในพรรคการเมืองที่พวกเขาชื่นชอบต้องมีอุดมการณ์เช่นเดียวกันกับพวกเขา (Anderson, 2015) อย่างไรก็ตาม Choma & Hafer (2009) ได้แยกองค์ประกอบที่จะเกิดความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ได้แก่ 1) Political Sophistication หมายถึง ทัศนคติ (Attitude) พร้อมแสดงออก ไม่

เกรงกลัว (Prejudice) และ 2) Willingness to engage เป็นความตั้งใจที่จะเข้าร่วมในการกระทำทางการเมือง (Political Action) ขณะเดียวกัน Almond & verba (2015) ได้อธิบายว่าความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) เป็นระดับความความรู้ของประชาชนที่คุ้นเคย กิจกรรมทางการเมือง (Political Activities) ทางการเมือง เช่น การปรึกษาหารือทางการเมืองก็เป็นรูปแบบของการขยายตัวความรู้ทางการเมือง (Esarey, et al., 2009) ทั้งนี้ความรู้ทางการเมืองทำให้ประชาชนสนับสนุนคุณค่าประชาธิปไตย (Democracy) เพิ่มความเข้าใจในหลักการและความรู้ทางการเมือง (Shino & Smith, 2020) โดยเฉพาะสื่อสังคม (Social Modern) มีส่วนทำให้เกิดการปรึกษาหารือทางการเมืองและสร้างความสัมพันธ์ทางการเมืองรวมทั้งมีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) (Holt, et al., 2013) อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการยืนยันว่าความรู้ทางการเมืองมีผลกระทบต่อการไปออกเสียงเลือกตั้ง (Voting) (Louie, et al., 2022)

นักวิชาการหลายคนได้โต้แย้งเกี่ยวกับการวัดแนวคิดทางการเมือง (Political Ideology) ว่าเป็นการถามผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแนวคิดไปในทางรูปลักษณ์ (Label) เช่น อนุรักษ์นิยม (Conservative) หรือเสรีนิยม (Liberal) ซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำความเข้าใจได้ (Azevedo et al., 2019 และ Feldman, et al., 2018) เนื่องจากรูปลักษณ์หรือการแสดงออกตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อ (Belief) ของตนที่แสดงออกในตัวตน แต่มีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อแนวคิดทางการเมือง ดังนั้น การวัดทัศนคติที่มีต่อเนื้อหาทางการเมืองสังคมเฉพาะ (Specific Sociopolitical Issues) และนโยบาย (Politics) จะอธิบายแนวความคิดทางการเมืองได้ดีขึ้น (Azevedo et al., 2019) การวัดแนวคิดทางการเมืองจึงเป็นที่ทัศนคติทางการเมือง (Political Attitude) ที่มีความแตกต่างในปัจจัย 2 ด้านได้แก่ 1) แนวคิดทางวัฒนธรรม (Culture Ideology) เป็นทัศนคติที่เกี่ยวกับเนื้อหาทางสิ่งแวดล้อมทางสังคม คุณธรรมดั้งเดิม เช่น สิทธิของคนกลุ่มน้อย (Minority Right) ความเสมอภาคทางสังคม (Social Equity) และผลกระทบอื่นๆที่เกิดจากการตัดสินใจของรัฐบาล 2) แนวคิดด้านเศรษฐกิจ (Economic Ideology) ได้แก่ เนื้อหาที่เกี่ยวกับการเงิน การบริหารในแง่มุม

ของรัฐบาล เช่น การบริหารของรัฐบาล (Government Administration) การแทรกแซงทางการตลาด (Marketing Intervention) หรือการออกกฎระเบียบ (Legislation) ส่วน Liviatan & Jost (2011) ได้เสนอรูปแบบเพื่อทำความเข้าใจอุดมการณ์ทางการเมืองมากขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 1) อุดมการณ์ทางการเมืองแบบสัญลักษณ์ (Ideology's Symbolic) ได้แก่ รูปแบบที่เป็นนามธรรมและทั่วไป (Abstract and General Level) ภาพลักษณ์ (Image) ประเภท (Category) และการกำหนดตนเอง (Self Determination) ว่าเป็นซ้ายหรือขวา 2) ทรรศนะการปฏิบัติการ (Operational Aspect) เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาหรือนโยบายเฉพาะ (Specific Problem and Policies) และความรับผิดชอบของรัฐบาลหรือตลาดในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้

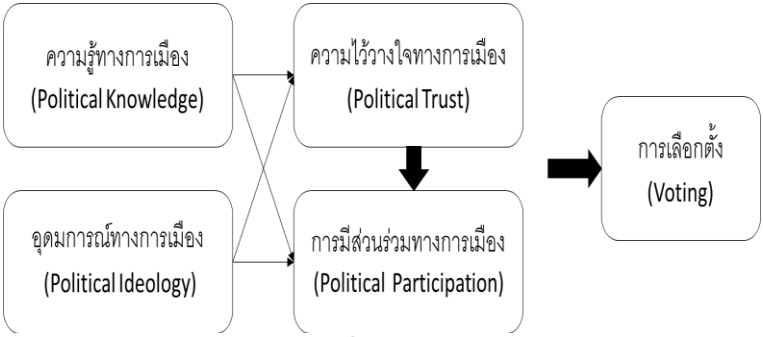
อย่างไรก็ตาม Campbell et al (2022) ได้อธิบายว่าอุดมการณ์ทางการเมืองของบุคคล (Individual's Political ideology) และการเข้าร่วมทางการเมือง (Political participation) เป็นตัวชี้วัดความเป็นอนุรักษ์นิยม (Conservative/Republic) หรือเสรีนิยม (Liberal/Democrat) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพ ทั้งนี้ Gerber et al (2010) ได้อธิบายผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแบบเสรีนิยมมักจะแสดงออกในด้านการจินตนาการ (Imaginative) การสร้างสรรค์ (Creative) เอกลักษณ์ตนเอง (Self-identity) และแนวคิดของตนเองส่วนคนที่มีอุดมการณ์แบบอนุรักษ์นิยม (Conservative) หรือ Republic มีแนวโน้มเป็นบุคคลมีคุณธรรมที่มีความรับผิดชอบ (Responsibility) การตั้งใจ (Intention) การระมัดระวัง (Careful) รู้สึกในคำสั่งและไม่อดทนกับความไม่แน่นอน กลัวในชีวิตที่มีความเปลี่ยนแปลง มีอารมณ์ที่มั่นคง ไม่กังวล (Gerber, et al., 2010) นอกจากนี้ บุคคลที่อนุรักษ์นิยมมักจะมีแนวโน้มไปทางมโนธรรม (Considerations) และไม่ใช้อารมณ์ในการลอกเลียนแบบ (Emotion Coping) จึงจะมีลักษณะเป็นพวกหลีกเลี่ยง (Avoidance) และไม่เข้าร่วมโดยใช้ทักษะด้านการแก้ไขปัญหาเช่น การปรึกษาหารือ (consultation) และการวางแผน (Planning) (Penley & Tomaka, 2002)

Molm et al (2000) ได้สรุปความไว้วางใจ (Trust)เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นก่อนระหว่างประชาชนและรัฐบาลหรือนักการเมืองเป็นสังคมสมัยนิยม (Modern Social) (Lotherington, 1998) ความมุ่งหมายของความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) เป็นความมั่นใจและความเชื่อมั่นของประชาชน (Confidence and Belief) เสมือนตามความคาดหวังของประชาชน (Citizen's Expectation) ทั้งนี้องค์ประกอบของความไว้วางใจทางการเมืองได้แก่การสนับสนุนกิจกรรมที่ชอบธรรม (Regime's Rightness) (Chen,2017) ประชาชนได้ไว้วางใจรัฐบาลและประชาชนจะปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลและทำให้สังคมมีความมั่นคง (Li, 2004) นอกจากนี้ Marien & kern (2018) ได้สรุปเพิ่มเติมว่า ความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) เป็นการแสดงออกของระดับทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) ของประชาชนที่มีปฏิสัมพันธ์ป้องกัน ขณะที่ Adinugroho (2022) ได้แสดงผังความสัมพันธ์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ระดับการเรียนรู้ระหว่าง 2 ฝ่าย ที่เป็นผู้ให้ความไว้วางใจ (Trustor) ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ (Trustee) โดยมีปัจจัยภายนอก (External Factors) เช่น ชื่อเสียง (Reputation) และสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) ส่งผลกระทบต่อ คุณภาพความไว้วางใจ ดังนั้นคุณภาพความสัมพันธ์ระหว่างผู้ไว้วางใจ (Trustor) และผู้ได้รับความไว้วางใจ (Trustee) ต้องมีเหตุผลเพื่อแสดงออกของการไม่ไว้วางใจ (Distrust) หรือมีคุณค่าไว้วางใจ (Trustworthy) ส่วน Schloyman (1999) อธิบายความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) มี 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความเสมอภาคในการป้องกันความสนใจสาธารณะ 2)การสร้างสรรค์ชุมชนและ 3) เป็นการพัฒนาความสามารถของบุคคล การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นจุดสำคัญระบบประชาธิปไตยและความจำเป็นของความชอบธรรมในระบบการเมือง (Norris, 2004) นอกจากนี้ประชาชนยังคงเสาะหาการเข้าร่วมทางการเมืองโดยวิธีการใหม่ๆ เพราะต้องการความเปลี่ยนแปลงทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีรูปแบบดั้งเดิม (Traditional) หรือแบบออฟไลน์ (Offline) และแบบใหม่ (Untraditional) หรือออนไลน์ (Online) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มคนหนุ่มสาว

รุ่นใหม่ (New youngers generation) ที่ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบไม่เป็นทางการเช่นการเชื่อมต่อรัฐบาลนักการเมืองในการเข้าร่วมแบบส่งข้อความทางออนไลน์ที่แตกต่างจากการมีส่วนร่วมแบบดั้งเดิม (Norris, 2002) การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึงรูปแบบกิจกรรมที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของพลเมือง (Civic Population) รวมถึงกิจกรรมอาสาสมัครทางการเมืองหรือการแบ่งปันความคิดเห็นทางการเมืองที่เกี่ยวกับรัฐบาล (Li, 2013) เช่น กิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบออฟไลน์ (Stinberg, 2015 และ Chen et al., 2016) และการมีส่วนร่วมทางการเมืองออนไลน์ (Online Political Participation) เป็นกิจกรรมโดยการใช้อินเตอร์เน็ตหรือสังคม (Social Media)เช่นFacebook Twitter หรือ Instagram ในการเข้าถึงเนื้อหาทางการเมือง (Political Content) เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในสิ่งที่ผู้ใช้ (User) และเป็นการเพิ่มความรู้ทางการเมือง (Political knowledge) รวมถึงการเชื่อมต่อผู้ใช้ทางการเมืองในรูปแบบเสมือนจริงทางการเมือง (Virtual Political) นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมต่างๆ ทางออนไลน์ ได้แก่ การปรึกษาหารือแนวคิดทางการเมือง พิจารณาข้อระเบียบปฏิบัติการชักชวน การตั้งกลุ่มแบ่งปันข้อมูลโดยการแสดงความคิดเห็น การเสนอคำแนะนำ การสนทนาทาง Twitter, Chat และวิดีโอ

Verba (1995) ได้อธิบายว่าการออกเสียงเลือกตั้ง (Voting) ถูกขับเคลื่อนโดยชุดของแรงจูงใจที่สลับซับซ้อน (Complex set of Motivation) ความเชื่อมโยงทางสังคม (Social Connection) รวมถึงปัจจัยภายนอกต่างๆที่ทำให้ประชาชนตัดสินใจไปออกเสียงเลือกตั้งหรือไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง นอกจากนี้ นักวิชาการหลายคนจึงได้มีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกเสียงเลือกตั้ง (Voting) และการเข้าร่วมทางพลเรือน (Civic Engagement) เนื่องจากการเลือกตั้ง (Voting) เป็นการแสดงแนวคิดทางการเมือง (Political Orientation) เพื่อการเข้าร่วมทางการเมืองในอนาคต รวมถึงความรอบรู้ทางการเมือง (Political Efficacy) และความไว้วางใจ (Trust) (Garber, et al., 2000)

ดังนั้นการศึกษาวิจัยนี้ จึงเป็นการศึกษาความสัมพันธ์และความมีอิทธิพลของความรู้ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะมีผลต่อการทำนายการเลือกตั้งของประชาชนโดยทั่วไปได้หรือไม่ โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นหนุ่มสาวที่ผ่านการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างไปจากคนรุ่นเดิม

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

วัตถุประสงค์วิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์และอิทธิพลการพยากรณ์ขององค์ประกอบความรู้ทางการเมือ อุดมการณ์ทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีต่อการเลือกตั้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ประชาชนคนไทยผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2562 ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 57 ปีที่อาศัยอยู่ทั่วประเทศทุกภาค จำนวนทั้งสิ้น 51,214,120 คน (สถิติเลือกตั้ง, ect.go.th)

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ผู้วิจัยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกไปเป็น 4 ภูมิภาคตามบริบทของการบริหารและวัฒนธรรมแบบกว้างๆในสัดส่วนร้อยละ 50 กับมีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

(กัญญ์สิริ จันทร์เจริญ, 2554) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คนแต่ผู้วิจัยได้เพิ่มตัวอย่างขึ้นอีกร้อยละ 10 และได้ขนาดตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 440 คนเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดอันเกิดจากการเก็บข้อมูลที่ต้องมีหลักสำคัญคือได้ข้อมูลที่มีขนาดเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ผล (วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2562) โดยมีขนาดและสัดส่วนของจำนวนจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคเป็นตัวกำกับผลการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้ทุกหน่วยประชากรมีโอกาสในการได้รับการเลือกเป็นตัวแทนให้ข้อมูล

วิธีสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) ผู้วิจัยเลือกสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนโดยเริ่มต้นจากการจับสลากจังหวัดตามบัญชีรายชื่อของทั้ง 4 ภูมิภาคในสัดส่วนร้อยละ 10 แล้วสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้ตัวแทนที่ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายที่อาสาสมัครใจเข้าร่วมงานวิจัยในเขตจังหวัดในสัดส่วนร้อยละ 10 ตามขนาดตัวอย่างในแต่ละภูมิภาค ต่อจากนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่จากเครือข่ายในจังหวัดตัวอย่างที่จับสลากได้ในการรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมงานวิจัย (กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์ และประสพชัย พสุนนท์, 2561) ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ประชากรและสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาค	จำนวนจังหวัด	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	ขนาดตัวอย่างจังหวัด	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนเครือข่ายที่สมัครใจ
ภาคเหนือ	18	9,053,549	2	110	11
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20	17,183,854	2	110	11
ภาคกลาง	25	18,003,830	3	165	17
ภาคใต้	14	6,972,887	1	55	5
รวม	77	51,214,120	7.7 หรือ 8	440	44

หมายเหตุ: อัตราส่วนจังหวัดต่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 1:55

จากตารางจะเห็นได้ว่าผู้วิจัยมีวิธีสุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

1) สุ่มตัวอย่างจากการจับสลากรายชื่อจังหวัดในแต่ละภูมิภาคตามสัดส่วนร้อยละ 10 ได้จังหวัดตัวอย่างจากเขตภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคละ 2 จังหวัด ส่วนตัวอย่างจังหวัดของภาคกลางมี 3 จังหวัดและตัวอย่างจังหวัดในเขต

ภาคใต้อีก 1 จังหวัด รวมจังหวัดตัวอย่างจำนวน 8 จังหวัด

2) สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้ที่สนใจเข้าร่วมงานวิจัยนี้ โดยใช้วิธีประชาสัมพันธ์และติดต่อไปยังเครือข่ายในแต่ละจังหวัดที่จับสลากได้ โดยใช้สัดส่วนร้อยละ 10 จากขนาดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละภาค แล้วได้จำนวนเครือข่ายที่อาสาสมัครใจเข้าร่วมงานวิจัยนี้ในเขตจังหวัดภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคละ 11 คนเท่ากัน ส่วนเครือข่ายอาสาสมัครใจในเขตจังหวัดภาคกลางมีจำนวน 17 คน และเครือข่ายภาคใต้อีก 5 คนรวมจำนวนเครือข่ายอาสาสมัครจำนวนทั้งสิ้น 45 คน

3) สุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ โดยผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบอกต่อจากเครือข่ายในแต่ละจังหวัดไปยังกลุ่มตัวอย่างอื่นที่สมัครในการเข้าร่วมงานวิจัยนี้ โดยประชาสัมพันธ์ให้แต่ละเครือข่ายบอกต่อไปอีกในสัดส่วนร้อยละ 10 ตามขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภาคที่ซ่อนอยู่และยากที่จะระบุได้ชัดว่าเป็นประชากรที่มีคุณสมบัติพอในการให้ข้อมูลได้อย่างเพียงพอกับวัตถุประสงค์วิจัยนี้ (Dragan & Isaic-Maniu, 2013)

3.1) เครื่องมือวิจัย; ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบขึ้นมาจากการทบทวนวรรณกรรมแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามก่อนนำไปรวบรวมข้อมูล โดยมีผลทดสอบความตรงเชิงโครงสร้างทฤษฎี และความเชื่อมั่นต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลทดสอบความตรงเชิงโครงสร้างทฤษฎี

ตัวแปร	ความสัมพันธ์ชุดเดียวกัน Goodness of fit	ความสัมพันธ์ที่เหมาะสม KMO	น้ำหนักปัจจัย Extraction	ความแปรปรวน Variance
ความรู้ทางการเมือง	Chi-Square 324.20, df 35 Sig.000	.90	.55-.73	52.44%
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	Chi-Square 290.14, df 35 Sig.000	.93	.53-.78	64.79%
ความไว้วางใจทางการเมือง	Chi-Square 257.75, df 20 Sig.000	.92	.54-.89	76.41%

ตารางที่ 3 ผลทดสอบความเชื่อมั่น

ตัวแปร Variables	ความเชื่อมั่น (Alpha)	ความเที่ยงตรงรายข้อ (Corrected items)
ความรู้ทางการเมือง	.91	.57-.75
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	.94	.57-.84
ความไว้วางใจทางการเมือง	.96	.66-.89

จากตารางทั้งสองสรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้มีความตรงและความเชื่อมั่นมากพอสำหรับนำไปใช้รวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ผลสำหรับตอบคำถามตามวัตถุประสงค์วิจัย

3.3) การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลนอกจากต้องได้ข้อมูลตรงและพอกับการนำไปวิเคราะห์ผลแล้ว ผู้วิจัยยังตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ซึ่งต้องได้คำตอบรับในการเข้าร่วมงานวิจัยด้วยความสมัครใจกับการตอบคำถามที่มิได้ละเมิดสิทธิและประโยชน์ของผู้ใดในสังคม

3.3.1) เกณฑ์การคัดเข้าและการคัดออก

เกณฑ์การคัดเข้า ผู้วิจัยใช้วิธีระบุคุณสมบัติของอาสาสมัครเข้าร่วมวิจัยเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และอาศัยอยู่ในประเทศไทยโดยสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัยจากการตอบคำถามและส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย

เกณฑ์การคัดออก ผู้วิจัยให้สิทธิในการไม่ตอบคำถามและการไม่ส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยเป็นเกณฑ์ตัดสิน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ระบุไว้ชัดแล้วในแบบสอบถามก่อนอาสาสมัครจะเข้าร่วมตอบแบบสอบถามงานวิจัย

3.1.2) การให้ยินยอมในการเข้าร่วมงานวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการชี้แจงวัตถุประสงค์วิจัยไว้ในคำแนะนำและคำชี้แจงการทำวิจัยนี้เพื่อให้อาสาสมัครได้ทำความเข้าใจก่อนลงมือตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ และยินยอมเข้าร่วมวิจัยจากการส่งคำตอบกลับคืนผู้วิจัย

3.3.3.) การยุติการเก็บข้อมูล อาสาสมัครสามารถถอดตัวในการเข้าร่วมงานวิจัยจากการไม่ตอบคำถาม และไม่สมัครใจส่งข้อมูลกลับคืนผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้ข้อมูลพอสำหรับการวิเคราะห์ผล โดยได้ข้อมูลกลับคืนมาในสภาพที่มีคำตอบครบข้อไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่ต้องการ

3.3.4) การเก็บรักษาข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลไว้กับตนเองสำหรับนำมาวิเคราะห์ผล และจะทำลายข้อมูลทิ้งภายใน 1 ปีหลังสิ้นสุดโครงการวิจัยนี้

อาสาสมัคร เครือข่ายและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลวิจัยผ่าน e-mail ที่ผู้วิจัยได้ระบุไว้แล้วใน Link แบบสอบถาม

ส่วนกระบวนการเก็บข้อมูลนั้นผู้วิจัยเลือกที่จะเก็บข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต โดยนำเอาข้อคำถามใส่เข้าไปใน Google form แล้วส่ง Link แบบสอบถามไปยังเครือข่ายงานวิจัยที่ตกลงกันไว้แล้วในการกระจาย Link เชื่อมต่อไปยังกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจ และมีขั้นตอนการเก็บข้อมูลต่อไปนี้

1) ขั้นตอนการเตรียมแบบสอบถาม เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบคุณภาพมาแล้วไปใส่ใน Google form แล้วนำไปตรวจสอบความถูกต้องก่อนจัดส่ง Link แบบสอบถามไปยังเครือข่ายที่สมัครใจเข้าร่วมงานวิจัย

2) ขั้นตอนการติดต่อประสานงานกับเครือข่ายงานวิจัยในแต่ละจังหวัดตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อดำเนินการชี้แจงวัตถุประสงค์วิจัยพร้อมตอบข้อสงสัยรวมไปถึงการได้คำรับรองในการเข้าร่วมทำวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยติดต่อกับเครือข่ายผ่านการใช้ Line และส่งข้อความเชิญชวนก่อนส่ง Link แบบสอบถามเมื่อได้รับคำยินยอมสมัครในการเข้าร่วมงานวิจัย

3) ขั้นตอนการติดตามผล เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้ Line กับ Messenger ในการติดต่อกับเครือข่ายเพื่อตรวจสอบการส่ง Link แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจในการเข้าร่วมงานวิจัย พร้อมกับตอบคำถามและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเก็บข้อมูล ซึ่งเมื่อพบว่าเครือข่ายใดได้ข้อมูลครบตามจำนวนที่ต้องการ หรือติดขัดกับปัญหาใดใดที่กระทบต่อผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยจะยุติการเก็บข้อมูลทันที

4) ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมา โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์การได้รับคำตอบครบทุกข้อในการตัดสินจำนวนข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมา และต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากจำนวนข้อมูลที่เก็บกลับคืนมาได้ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลพอสำหรับการวิเคราะห์ผล (Rattanawanee & Pasunon, 2019)

3.4) การวิเคราะห์ข้อมูล; ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์และสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์วิจัย

4) สรุปผลวิจัยและอภิปรายผล

4.1) ตัวแปรหลักทั้ง 4 ตัวแปรมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับน้อย ปานกลางและมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางการเมืองกับความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์ระดับมากที่ค่า r = .73 และ .73 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมมีค่า r ต่ำกว่าเล็กน้อยที่ .67 ขณะเดียวกันที่ความรู้ทางการเมืองกับอุดมการณ์ทางการเมืองมีความสัมพันธ์กันน้อยที่ค่า r = .36 รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างอุดมการณ์ทางการเมืองกับความไว้วางใจทางการเมืองที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยที่ค่า r = .48 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลัก

ตัวแปร	PK	PI	PT	PP
ความรู้ทางการเมือง (PK)	1	.36**	.73**	.73**
อุดมการณ์ทางการเมือง (PI)		1	.48**	.38**
ความไว้วางใจทางการเมือง (PT)			1	.67**
การมีส่วนร่วมทางการเมือง (PP)				1

** P Value .01

นอกจากนี้แล้วผลวิจัยพบว่า ความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนกลุ่มตัวอย่างนี้ โดยมีค่า Asymp Sig. ที่ .000 และ .032 ตามตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์กับการเลือกตั้ง

ตัวแปร	การเลือกตั้ง
ความไว้วางใจทางการเมือง	Chi-Square 1.54 df 64 Asymp Sig. 000
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	Chi-Square 2.36 df 198 Asymp Sig. 032

* P Value .05

เพราะฉะนั้นจากผลวิจัยสรุปได้ว่า ความรู้ทางการเมืองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมไปถึงความสัมพันธ์ระดับมากระหว่างความไว้วางใจทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ขณะเดียวกันที่ความรู้ทางการเมืองและอุดมการณ์ทางการเมืองกับความไว้วางใจทางการเมืองมีความสัมพันธ์กันน้อย ทั้งนี้เป็นเรื่องปกติสำหรับประชาชนมักได้รับความรู้ทางการเมืองที่บิดเบือนไปจากความจริงดังที่เป็นข่าวตามแหล่งข้อมูลและสื่อสารกันอยู่ในโลกออนไลน์ว่า มีความจริงที่ไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับการบอกเล่าของนักการเมือง พรรคการเมืองและรัฐบาล อันเป็นเหตุทำให้ประชาชนอย่างน้อย 9 ใน 10 คนที่รู้สึกเสื่อมศรัทธาต่อระบบพรรคการเมือง นักการเมืองกับรัฐบาลที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของตนเองได้ อันเป็นเหตุให้ประชาชนเลือกที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองแล้วนำไปตีความหมาย ไปจนถึงสรุปความเข้าใจที่มีต่อการเมืองทั้งระบบ และด้วยเหตุนี้ทำให้ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อทางการเมืองแบบตรงไปตรงมา หรือแบบโปร่งใสมีผลต่อการพัฒนาทั้งความรู้อุดมการณ์กับการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้มากขึ้น โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ต่างออกมาเรียกร้องให้คืนสิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชน ทั้งนี้เพราะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองทุกแบบ ดังที่ Miller et al. (2007) อธิบายว่า ความไว้วางใจทางการเมืองว่าเป็น

การประเมินขั้นเริ่มต้นที่ประชาชนมีต่อรัฐบาลทั้งในด้านประสิทธิภาพ ความซื่อสัตย์ ความสามารถ การสร้างความเท่าเทียม มีระดับตั้งแต่ไว้วางใจสูงสุดลดหลั่นกันไปจนถึงรู้สึกไม่ไว้วางใจทางการเมืองสูงสุด หรือความระแวงสงสัยทางการเมือง เป็นความโน้มเอียงที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลอย่างหนึ่งต่อระบบการเมือง ซึ่งถือเป็นแง่มุมหนึ่งของวัฒนธรรมทางการเมือง ขณะที่ ชิตพล กาญจนกิจ (2559) เพิ่มเติมว่า ความไว้วางใจทางการเมืองเกี่ยวข้องกับทัศนคติหรือความโน้มเอียงที่เกิดจากการประเมินขั้นพื้นฐานของประชาชน หรือเป็นความเชื่อที่ประชาชนมีต่อต่อพฤติกรรมของรัฐบาลหรือผู้ปกครองว่ามีผลงานและความรับผิดชอบสมความคาดหวังของประชาชนหรือไม่ ทั้งในด้านนโยบาย วิธีการ และการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ สามารถถูกวัดได้ตั้งแต่ระดับไว้วางใจสูงหรือมีความเชื่อมั่นในรัฐบาลสูงไปจนถึงไม่ไว้วางใจหรือรู้สึกเกลียดชังจนอาจนไปสู่ความแปลกแยกทางการเมือง หรืออาจกล่าวได้ว่าความไว้วางใจทางการเมืองเกี่ยวพันใกล้ชิดกับเรื่องความชอบธรรม พันธกิจที่สถาบันและผู้มีอำนาจได้ดำเนินการไปตามกฎหมาย มีศีลธรรม และควรได้รับการยอมรับหรือไม่ (ชัชวาล ทัตศิวัช, 2561)

ดังนั้นพื้นฐานสำคัญที่พอจะนำประชาชนเข้าไปสู่กระบวนการเลือกตั้งได้อย่างสมัครใจ เริ่มต้นจากการสร้างความไว้วางใจและเรียกศรัทธาคืนกลับสู่ประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องปกติแล้วของทุกระบบการเมืองที่สามารถสนองตอบหรือไม่ต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน (อาจศึก สุวรรณธาดา, 2560)

นอกจากนั้นแล้ว ความไว้วางใจทางการเมืองเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งร้อยละ 80 กับอีกร้อยละ 3.6 ที่ยังไม่ตัดสินใจออกไปเลือกตั้ง และอาจเป็นเพราะยังไม่มีนักการเมืองหรือพรรคการเมืองที่ชอบใจ นอกจากนั้นแล้วผลวิจัยยังสรุปชัดว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองตั้งแต่การรับข้อมูลข่าวสารไปจนถึงการติดตามความเคลื่อนไหวทางเมืองมีผลต่อการออกไปเลือกตั้งร้อยละ 80 และไม่ออกไปเลือกตั้งร้อยละ 6.4 ที่อาจแสดงผลต่อความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อนักการเมือง พรรคการเมือง รัฐบาลกับกระบวนการเลือกตั้งที่ยังไม่โปร่งใส และทั้งหมดนี้เป็นเรื่องปกติทั่วไป

ของประชาชนที่เริ่มต้นสนใจถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเลือกตั้งทั้งที่ทุจริตและสุจริต โดยเฉพาะความเกี่ยวข้องกับคุณภาพของนักเมืองที่ประชาชนต่างออกมาเรียกร้องให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนในการปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของทุกคนโดยปราศจากการละเว้น หากแต่ที่ผ่านมายังพบว่านักการเมือง พรรคการเมือง รัฐบาลและกลไกการเลือกตั้งมิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อเรียกร้องของประชาชนซึ่งมีผลต่อความรู้สึกเบื่อหน่ายทางการเมือง หรืออาการไม่ศรัทธาต่อการเมืองอีกต่อไปของประชาชนจำนวนไม่น้อย ดังที่ Muller (2017) ได้อธิบายไว้ก่อนว่า ความไว้วางใจทางการเมืองมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ ความเสื่อมโทรมหรือการแตกสลายขององค์ประกอบบางส่วนหรือทั้งหมดของระบบการเมือง ทั้งนี้เนื่องจากความรู้สึกดังกล่าวเป็นรากฐานของการสนับสนุนและการดำเนินงานของระบบการเมืองอันเป็นสำคัญยิ่งที่จะหล่อเลี้ยงระบบการเมืองให้ดำรงอยู่ได้ กล่าวได้ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นกับระบบการเมืองอาจเป็นเงื่อนไขต่อความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อรัฐบาล เพราะเมื่อใดที่ความไว้วางใจทางการเมืองลดระดับลงอันอาจเกิดจากระบบไม่สามารถสอนตอบต่อความต้องการหรือไม่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนการเมืองนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะทำให้ระบบการเมืองนั้นเกิดภาวะตึงเครียดหรือกดดัน ซึ่งเป็นสิ่งอันตรายต่อการดำรงอยู่ของระบบการเมือง เพราะระบบการเมืองจำเป็นยิ่งที่จะต้องปรับตัวเพื่อดึงดูดความไว้วางใจของพลเมืองให้กลับคืนมา โดยการปรับตัวนั้นอาจทำในรูปของการจัดสรรแบ่งทรัพยากรแก่สังคมใหม่หรือปรับสถาบันในระบบการเมืองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนในสังคมการเมืองนั้นๆ (Yang & Holzer, 2016)

ดังนั้นประเด็นสำคัญที่สัมพันธ์ไปยังการเลือกตั้งหรือไม่ไปเลือกตั้ง รวมถึงยังไม่ตัดสินใจอีกกว่าร้อยละ 10 ของประชาชนทั่วประเทศนั้นขึ้นอยู่กับความไว้วางใจทางการเมืองกับการออกไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ (Fukuyame, 2015)

4.2) ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรเหตุความรู้ทางการเมืองและความไว้วางใจทางการเมืองมีอิทธิพลพยากรณ์ต่อการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีคะแนนมาตรฐานแสดงสัมประสิทธิ์อิทธิพลที่ -.28 และ .32 หรือร้อยละ 32

ของความไว้วางใจทางการเมืองมีผลต่อการทำนายการออกไปเลือกตั้งของประชาชนกว่าร้อยละ 80 และอีกร้อยละ 13 ยังไม่ตัดสินใจ ขณะเดียวกันที่ตัวแปรเหตุอุดมการณ์ทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีอิทธิพลพยากรณ์ต่อการเลือกตั้งอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนมาตรฐานกำกับตัวแปรเหตุที่ .06 และ .12 หรืออาจหมายความว่าร้อยละ 80 ของประชาชนที่ตัดสินใจออกไปเลือกตั้งอาจได้รับอิทธิพลจากอุดมการณ์ทางการเมือง .06 และการเข้าไปร่วมกิจกรรมการเมืองอีก .12 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 อิทธิพลพยากรณ์ต่อการเลือกตั้ง

ตัวแปรเหตุ	คะแนนมาตรฐาน	ผลทดสอบ t	นัยสำคัญทางสถิติ	สัมประสิทธิ์ถดถอย
ค่าคงที่	-	10.39	.000	Collinearity .03-.98 Durbin-Watson 1.30 R^2 .08, Std e .67 F = 10.20, Sig. 000
ความรู้ทางการเมือง	-.28	-3.66	.000	
อุดมการณ์ทางการเมือง	.06	1.19	.233	
ความไว้วางใจทางการเมือง	.32	4.35	.000	
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	.12	1.72	.085	

* P Value .05

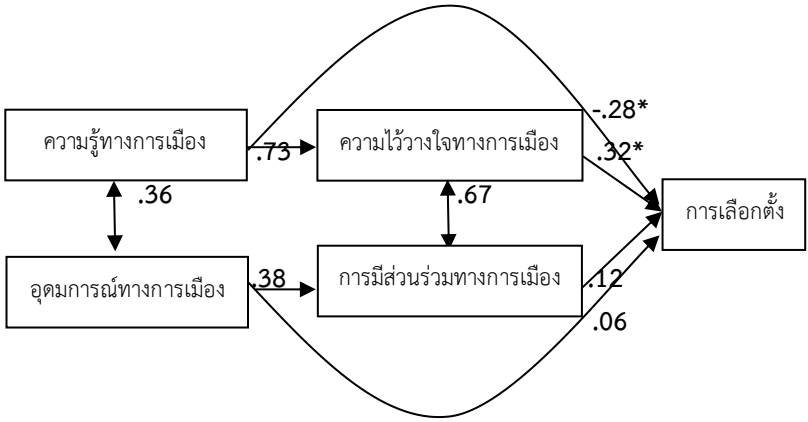
เพราะฉะนั้นจากผลวิจัยที่สรุปได้พบว่า มีตัวแปรเหตุสองตัวที่มีอิทธิพลพยากรณ์ต่อการเลือกตั้งประกอบด้วย ความไว้วางใจทางการเมืองกับความรู้ทางการเมือง โดยเฉพาะความไว้วางใจทางการเมืองมีอิทธิพลสูงถึงร้อยละ 32 ต่อการตัดสินใจออกไปและไม่ออกไปเลือกตั้ง ขณะเดียวกันที่อุดมการณ์ทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองกลับไม่มีอิทธิพลพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเลือกตั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความไม่มีอยู่จริงของอุดมการณ์ทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่ปลอดภัย และเป็นเหตุการณ์ปกติของการเข้าไปร่วมกิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในสังคมที่รู้สึกได้ถึงความไม่ปลอดภัยในการออกไปร่วม ทั้งที่เกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูล ไปจนถึงการแสดงความเห็นทางการเมืองที่ต่างไปจากกลุ่มอนุรักษ์นิยม

เผด็จการ ที่พบได้ง่ายมากว่ามักใช้วิธีกำจัดศัตรูทางการเมืองแบบไม่ชอบธรรม มากกว่าการแสดงความรับผิดชอบทางการเมืองของกลุ่มตนเอง และด้วยเหตุนี้ ทำให้อุดมการณ์ทางการเมืองและการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ส่งผลต่อการทำนายการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเรื่องนี้สะท้อนได้ชัดว่าคนหนุ่มสาว (Young Adults) หรือกลุ่มคน (Generation) ในบริบทของประชาชนโดยมักจะชื่นชอบประชาธิปไตยแบบก้าวหน้า (Pro-Democracy) เสรีนิยมก้าวหน้า (Pro-Liberal) และโลกาภิวัฒน์แบบก้าวหน้า (Pro-Globalization) รวมไปถึง Campbell et al (2022) อธิบายว่าอุดมการณ์ทางการเมืองของบุคคล (Individual's Political ideology) และการเข้าร่วมกับพรรคการเมือง (Political participation) เป็นตัวชี้วัดความเป็นอนุรักษ์นิยม (Conservative/Republic) หรือเสรีนิยม (Liberal/Democrat) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพ ทั้งนี้ Gerber et al (2010) ได้อธิบายผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแบบเสรีนิยมมักจะแสดงออกในด้านการจินตนาการ (Imaginative) การสร้างสรรค์ (Creative) เอกลักษณ์ตนเอง (Self-identity) และแนวคิดของตนเองส่วนคนที่มีอุดมการณ์แบบอนุรักษ์นิยม (Conservative) หรือ Republic มีแนวโน้มเป็นบุคคลมีคุณธรรมที่มีความรับผิดชอบ (Responsibility) การตั้งใจ (Intention) การระมัดระวัง (Carful) รู้สึกในคำสั่งและไม่อดทนกับความไม่แน่นอน กลัวในชีวิตที่มีความเปลี่ยนแปลง มีอารมณ์ที่มั่นคง ไม่กังวล (Gerber et al., 2010)

นอกจากนี้แล้วอิทธิพลของความรู้ทางการเมืองและความไว้วางใจทางการเมืองมีผลต่อการเลือกตั้งของประชาชนนั้น Wang et al. (2016), Ceron (2015) และ Camaj (2014) ได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มของความไว้วางใจในรัฐบาลในหลายประเทศลดลงอย่างต่อเนื่องเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ยุโรปตะวันยุโรปตะวันตก แอฟริกา และในหลายประเทศในเอเชีย โดยมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ความยากจน และการคอรัปชั่นเป็นต้นเหตุหลักของความถดถอยในความไว้วางใจทางการเมือง ทั้งนี้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมามีการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Trait) โดยเน้นที่จิตวิทยาของมนุษย์ (Human Psychology) โดยใช้ปัจจัยส่วนบุคคล

ตามกาลเวลาและสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อลักษณะบุคลิกภาพ (Cornwell, et al., 2019 และ Neave, et al., 2020) อย่างไรก็ตามใน ระยะเวลาปัจจุบัน ลักษณะบุคลิกภาพยังมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยอื่นๆอีกมาก แต่ก็ยังคงเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลที่จะแตกต่างกันในสถานการณ์ที่แตกต่างกันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างของบุคคลก็คือลักษณะ (Trait) นั่นเอง (Blanken, et al., 2019) ขณะที่ การศึกษาวิจัยและพบว่าสภาพแวดล้อมทางสังคม (Socio-Environment) และปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) มีอิทธิพลต่อลักษณะบุคลิกภาพ (Personality Trait) นอกเหนือจากปัจจัยส่วนบุคคล ทางกายภาพ (Biological Factors) (Cornwell, et al., 2020 ดังนั้นจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะบุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์การกระทำที่อาจเกิดขึ้นได้เช่น ลักษณะเปิดรับ (Openness) ได้ประสบการณ์ของบุคคล ลักษณะสนใจสิ่งภายนอก (Extroversion) และลักษณะการแสดงความถูกต้อง (Consciousness) พยากรณ์ลักษณะในอนาคตได้ (Cornwell, 2020)

แต่อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพ (Personality) และคุณภาพของนักการเมือง (Quality of Politician) ได้มีการศึกษาอย่างกว้างขวางมานานหลายทศวรรษเพื่อศึกษาความสำคัญของลักษณะหรือองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ (Attitude) หรือพฤติกรรม (Behavior) รวมถึงความคาดหวัง ของประชาชน ในฐานะผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง (Voters) ที่มีต่อนักการเมือง (Pancu, et al., 1999) นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยี (Technology disruptive) ทำให้การติดตามข้อมูลข่าวสารและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน พรรคการเมือง และนักการเมือง เป็นไปอย่างรวดเร็วและง่ายขึ้นมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองโดยเฉพาะในด้านความไว้วางใจและความเชื่อมั่น (Trust and Confidence) (Clarke, et al., 2018)

*** P Value .05**

ภาพประกอบที่ 7 ความสัมพันธ์และอิทธิพลพยากรณ์ต่อการเลือกตั้ง

จากภาพประกอบผลวิจัยพบว่า ความรู้ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังมีอิทธิพลพยากรณ์ต่อการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและไม่มี

ดังนั้นอิทธิพลพยากรณ์ของความรู้ทางการเมืองกับความไว้วางใจทางการเมืองมีผลต่อความปลอดภัยในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสำหรับสังคมไทยอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะ ความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง (Voter หรือ Trustors) รัฐบาลหรือนักการเมือง (Government/Politician or Trust) (Hetherington, 1998) และความไว้วางใจทางการเมืองเป็นตัวมุ่งเน้นที่สถาบันทางการเมืองกับการนำเอาไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานรัฐบาล (Cathberg & Moreno, 2006)

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปนี้

นักการเมือง พรรคการเมือง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเลือกตั้ง สามารถนำเอาผลวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อกำหนดสำหรับพัฒนาแนวปฏิบัติ การพัฒนาตนเองรวมไปถึงการพัฒนาบุคลิกภาพตลอดจนการพัฒนาคุณลักษณะอื่นทางการเมือง จากการให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ทางการเมือง การพัฒนาอุดมการณ์ทางการเมือง การสร้างความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้มีผลต่อการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ทางการเมืองกับความไว้วางใจทางการเมืองแก่ประชาชน รวมไปถึงสามารถนำเอาผลวิจัยนี้ไปทำวิจัยต่อยอด ทำวิจัยเชิงคุณภาพ และทำวิจัยแบบมีส่วนร่วม

บรรณานุกรม

กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์ และประสพชัย พสุนนท์. (2561. การสุ่มตัวอย่างและการผสมข้อมูลตามแบบแผนการวิจัยแบบผสมวิธี, *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, *12*(29), 147-158.

กัญญ์สิริ จันทร์เจริญ. (2554). การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง, https://www.ict.up.ac.th/surinthips/ResearchMethodology2554....PDF

ชัชวาล ทัตศิวัช. (2561). *ความไว้วางใจกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง*. รัฐสภา. 11 (พฤศจิกายน 2561), หน้า 7-80.

ชิตพล กาญจนกิจ. (2559). *ความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเมืองท้องถิ่นไทย: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล.* วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชญาณี ภู่ตระกูล. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขันติธรรมทางการเมืองของนักศึกษาที่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์. *วารสารนิเทศศาสตร์ธุรกิจบัณฑิตย์*. 9(1).

วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2562). การหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย: มายาคติในการใช้สูตรของทาโร ยามาเนและเครจซี่ เมอร์แกน, *รัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 6(1), 27-58.

อาจศึก สุวรรณธาดา. (2560). *อิทธิพลของความรู้สึกมีประสิทธิภาพ ความไว้วางใจ และบุคลิกภาพทางการเมืองต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนายทหารบก: ศึกษาเฉพาะกรณีนายทหารนักเรียน โรงเรียนเสนาธิการทหารบก*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม. บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.

Almond, G. & Verba, S. (2015). The Civic Culture Revisited. Boston, MA: Little, Brown.

Anderson, T. (2015). Seeking internationalization: The state of Canadian higher education. Canadian Journal of Higher Education, 45(3), 166-187.

Azevedo, E.P., Pomeranz, L., Cheng, J., Schneeberger, M., Vaughan, R., Stern, S.A., Tan, B., Doerig, K., Greengard, P. & Friedman, J.M. (2019*). A Role of Drd2 Hippocampal Neurons in Context-Dependent Food Intake*. Neuron. 2019 Mar. pii: S0896-6273(19)30218-1. doi: 10.1016/j.neuron.2019.03.011. [Epub ahead of print]

Blanken, T., Benjamins, J., Borsboom, D., & Vermunt, J.K. (2019). Insomnia disorder subtypes derived from life history and traits of affect and personality. The Lancet Psychiatry 6(2). DOI:10.1016/S2215-0366(18)30464-4

Campbell, M.K., Bierman, P.R., Schmidt, A.H., Sibello, H., Yvelice, R., & Moya, G., (2022). *Sample information from each sample from the detrital river sediment in central Cuba.*PANGAEA,

https://doi.org/10.1594/PANGAEA.940038.

Chen, X., Sheng, J., Wang, X., & Deng, J. (2016). *Exploring determinants of attraction and helpfulness of online product review: a consumer behaviour perspective.* Discrete Dynamics in Nature and Society, 2016, [9354519]. https://doi.org/10.1155/2016/9354519

Chen, D. (2017). Facilitating Public Service Provision: The Emerging Role of Municipal Television News in China. *The China Quarterly, 229*, 130-149

Choma, B. & Hafer, C.L. (2009). Understanding the relation between explicitly and implicitly measured political orientation: The moderating role of political sophistication. *Personality and Individual Differences 47*(8):964-967

Dalton, R. (2008). *Citizen politics: Public opinion and political parties in advanced industrial democracies.* CQ Press.

Delli, M.X. & Keeter, S. (1997). *What Americans Know about Politics and Why It Matters Paperback*. The American Voter Unabridged Edition.

Dragan, I-M., & Isaic-Maniu, A. (2013). Snowball sampling completion, *Journal of Studies in social science, 5*(2), 160-177.

Esarey, E., Schroeder, C.B. & Leemans, W.P. (2009). Physics of laser-driven plasma-based electron accelerators, Rev. Mod. Phys. 81, 1229

Feldman, T., Mauri, L. & Kahwash, R. (2018). Trans catheter interatrial shunt device for the treatment of heart failure with preserved ejection fraction (REDUCE LAPHF I

[Reduce Elevated Left Atrial Pressure in Patients With Heart Failure]): A phase 2, randomized, sham-controlled trial. *Circulation, 137*(4), pp. 364-375. (doi:10.1161/CIRCULATIONAHA.117.032094)

Fukuyame, F. (2015). *Trust: The social virtues and the creation of prosperity*. New York: Free Press.

Garber, A.S., Gregory, A., Doherty, H.D. & Dowling, C.M. (2010). Personality and Political Attitudes: Relationships across Issue Domains and Political Contexts. *American Political Science Review*. 10(1), 111-133.

Gerber, Alan., Donald, Green., & Shachar, R. (2000). Voting May Be Habit-Forming: Evidence from a Randomized Field Experiment." Amer ealth." *American ican Journal of Political Science, 47* (3): 540-50

Hetherington, M. J. (1998). The political relevance of political trust. *Carrington American Political Science Review, 92*(4), 791-808.

Holt, B., Jean-Philippe, L. Borregaard, M.K. & Fritz, S.A. (2013). An Update of Wallace's Zoogeographic Regions of the World. *Science 339*(6115):74-78.

Li, L. (2004). Political Trust in Rural China. *Article Information.* 30(2), 228-258.

Liviatan, I. & Jost, J.T. (2011). System Justification: A Motivational Process with Implications for Social Conflict. *Justice and Conflicts,* pp 315–327. DOI: 10.1007/978-3-642-19035-3_19.

Louie, A.V., Granton, P.V. Fairchild, A. (2022). Palliative Radiation for Advanced Central Lung Tumors With Intentional

Avoidance of the Esophagus (PROACTIVE). A Phase 3 Randomized Clinical Trial. *JAMA Oncol, 8*(4):1-7. doi:10.1001/jamaoncol.2021.7664

Hetherington, M. J. (1998). The political relevance of political trust. *Carrington American Political Science Review, 92*(4), 791-808

Marien, S., & Kern, A. (2018). The winner takes it all: Revisiting the effect of direct democracy on citizens' political support. *Political Behavior, 40*(4), 857-882.

Miller et al. (2007). Children's fears: A review of the literature with implications for nursing research and practice. *Nursing Research,* 28(4), 217-223.

Molm, L.D., Takahashi, N. & Peterson, G. (2000). Risk and Trust in Social Exchange: An Experimental Test of a Classical Proposition. *American Journal of Sociology*, 105(5):1396-1427 DOI:10.1086/210434.

Muller, David G.A. (2017). Model for human Resource Development. *Personnel Journal*. 78(2), 8-10.

Neave, H.W., Costa, J.H.C., Weary, D.M., & von Keyserlingk, M.A.G. (2020). Long-term consistency of personality traits of cattle. *Royal Society Open Science 7*(2):191849.

Nelson, A.J. (2012). Are Women Really More Risk-Averse than Men?. INET Research Note #012, Available at SSRN: https://ssrn.com/abstract=2158950.

Norris, P. (2002). Democratic Phoenix: Reinventing Political Activism. *JOURNAL.* Doi: 10.1017/CBO9780511610073.

Norris, S. (2004). Analyzing Multimodal Interaction: A

Methodological Framework. Publisher: RoutledgeISBN: 041532856X. DOI:10.4324/9780203379493.

Penley, J. A., & Tomaka, J. (2002). Associations among the Big Five, emotional responses and coping with acute stress. *Personality and Individual Differences, 32*(7), 1215–1128. https://doi.org/10.1016/S0191-8869(01)00087-3

Rattanawanee, N., & Pasunon, P. (2019). Response rate in quantitative research, *Journal of Humanities and Social Sciences Thonburi University, 13*(3), 181-188.

Sargent, J. (2009) Traumatic stress in children and adolescents: Eight steps to treatment. *Psychiatric Times, 26*, 1-7.

Shino, E. & Smith, D. (2020). Political knowledge and convenience voting. *Journal of Elections, Public Opinion and Parties,* Volume 32, 2022 - Issue 2.

Verba, S., Schlozman, K.L. & Brady, H.E. (1995). *Voice and Equality: Civic Voluntarism in American Politics, vol. 4.* Cambridge MA: Harvard University Press.

Wang, R., Balkanski, Y., Boucher, O., Ciais, P., Schuster, G. L., Chevallier, F., Tao, S. (2016). Estimation of global black carbon direct radiative forcing and its uncertainty constrained by observations. *Journal of Geophysical Research,121*(10), 5948-5971. doi:doi:10.1002/2015JD024326

Yang, K., & Holzer, M. (2016). The performance-trust link: Implications for performance measurement. *Public Administration Review*, 66(1). p. 114-126.